

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de Raad voor de Kinderbescherming te Haarlem niet heeft aangegeven op welke informatie de aanleiding voor de uitnodiging tot het gesprek van 3 juni 2004 was gebaseerd.

Meer in het bijzonder klaagt verzoekster erover dat de Raad geen antwoord heeft gegeven op haar vraag in hoeverre die aanleiding berustte op een telefoongesprek met haar ex-man en op een brief van verzoeksters voormalige advocaat.

Ook klaagt verzoekster erover dat de Raad voorafgaand aan het gesprek op 3 juni 2004 niet bij haar heeft geverifieerd of er daadwerkelijk sprake was van een wijziging van haar standpunt.

Verder klaagt verzoekster erover dat de Klachtencommissie III van de Raad voor de Kinderbescherming, directie Noord-West, in de beslissing van 3 januari 2006 onjuiste informatie heeft vermeld. Meer in het bijzonder klaagt verzoekster erover dat de klachtencommissie de woorden 'seksueel misbruik' heeft opgetekend, daar waar zij heeft gesproken over 'seksueel overschrijdend gedrag'.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoekster was gehuwd met de heer S. Uit dit huwelijk werden twee, thans nog minderjarige, kinderen geboren. Verzoekster besloot in 2003 van S. te scheiden. In het kader van de echtscheidingsprocedure gelastte de rechtbank te Haarlem de Raad voor de Kinderbescherming, vestiging Haarlem (verder: de Raad), op 18 september 2003 om een onderzoek in te stellen naar de vraag aan wie van beide ouders de kinderen het beste konden worden toevertrouwd, alsmede of een regeling waarin de zorgtaken tussen de beide ouders werden verdeeld in het belang van de kinderen zou zijn dan wel welke omgangsregeling er met de niet-verzorgende ouder zou moeten komen.

De Raad startte zijn onderzoek op 8 maart 2004. Dit onderzoek werd uitgevoerd door onder meer raadsonderzoeker B.

2. Op 16 en 29 maart 2004 vonden twee bemiddelingsgesprekken plaats. Omdat bemiddeling niet lukte, sprak B. op 1 april 2004 afzonderlijk met verzoekster. Verzoekster gaf in dit gesprek onder meer aan dat zij wilde dat de kinderen hun hoofdverblijfplaats aan haar adres zouden hebben. Op 2 april 2004 sprak B. afzonderlijk met de heer S. Deze gaf aan dat hij het co-ouderschap wilde en als dat niet lukte, wilde dat de kinderen bij hem kwamen wonen. Op 5 april 2004 liet de heer S. telefonisch aan B. weten dat hij toch akkoord ging met het voorstel van verzoekster. De Raad sprak met S. af dat S. dit met zijn

advocaat zou bespreken en dat de Raad zou afwachten of de rechtbank haar verzoek aan de Raad om die reden zou intrekken.

3. Op 13 april 2004 stuurde de voormalige advocate van verzoekster een brief aan de advocaat van de heer S., waarin zij vermeldde dat verzoekster wilde dat zij voortaan alleen zou worden belast met het ouderlijk gezag over de kinderen. Verzoekster, die deze informatie onjuist achtte, sprak haar advocate hierop aan, waarna deze de fout erkende en de inhoud van de brief bij de advocaat van S. herriep.

4. Verzoekster vroeg op 19 april 2004 aan raadsonderzoeker B. of de heer S. het raadsonderzoek zomaar kon stopzetten. Zij gaf aan het hiermee niet eens te zijn. De Raad vroeg de heer S. daarop naar de stand van zaken. Op 3 mei 2004 liet de heer S. telefonisch aan B. weten dat hij niet meer instemde met het voorstel van verzoekster en wilde dat het raadsonderzoek werd voortgezet, omdat hij van verzoekster had begrepen dat zij voortaan alleen belast wilde worden met het ouderlijk gezag over de kinderen. Hierop vond op 7 mei 2004 een gesprek plaats tussen verzoekster en raadsonderzoeker B.

5. Op 14 mei 2004 vond een gesprek plaats tussen raadsonderzoeker B. en de heer S. Bij brief van diezelfde datum deelde B. aan verzoekster onder meer het volgende mee:

"Vandaag sprak ik de heer S. Door de inhoud van het gesprek is het nodig dat ik de situatie binnen mijn team bespreek om te bepalen hoe we verder gaan. Dit heeft ermee te maken dat de overeenstemming die er leek te zijn, er thans niet meer is. Zodra dat overleg geweest is, krijgt u bericht. (...) Het zal in ieder geval noodzakelijk zijn om de Rechtbank te laten weten dat uitstel van de behandeling noodzakelijk is."

6. Bij brief van 27 mei 2004 nodigde B. verzoekster uit voor een gesprek. In deze brief stond onder meer het volgende vermeld:

"Vandaag is er een teamoverleg geweest tussen de teamleider, de gedragsdeskundige en mij over de situatie van de kinderen. Wij voelen veel zorg over de kinderen vanwege de voortdurende wijziging van standpunt. In verband hiermee hebben we besproken dat het van belang is dat de heer M. (collega van B.; N.o.) en ik op zo kort mogelijke termijn weer met u samen praten."

Dit gesprek vond plaats op 3 juni 2004. Ook de heer S. was hierbij aanwezig.

7. In antwoord op een verzoek van verzoekster van 9 juni 2004 wat nu precies de aanleiding was voor het gesprek op 3 juni 2004, deelde raadsonderzoeker B. haar onder meer het volgende mee:

"De opmerkingen die u in uw brief maakt, zijn door mij niet in enkele regels te beantwoorden. Kern van onze zorg is echter dat de heer S. aan de Raad meedeelt dat hij

in het belang van de kinderen niet langer zal strijden en zich erbij neerlegt dat de hoofdverblijfplaats van de kinderen bij u is, wat gezien uw verhuisplannen als consequentie had dat hij er ook mee instemde dat de kinderen niet meer midden in de week enkele dagen bij hem zouden zijn. Ook de heer M. en ik hadden van u begrepen dat dit was wat u wilde. U geeft echter aan dat u het hier niet mee eens bent. De strijd om de kinderen blijkt nu weer op hetzelfde punt te zijn als bij de start van onze contacten. Dit gegeven heeft de vragen opgeroepen bij het team, zoals deze in het gesprek op 3 juni aan u zijn gesteld."

8. Op 23 november 2004 bracht de Raad rapport uit aan de rechtbank. De Raad adviseerde de rechtbank om de hoofdverblijfplaats van de kinderen bij moeder te laten zijn. Voorts zou de omgangsregeling tussen de vader en de kinderen moeten worden vastgelegd in de vorm zoals die op dat moment reeds liep, en zou deze omgangsregeling na een half jaar dienen te worden geëvalueerd.

9. Op 9 juni 2005 diende verzoekster een klacht in bij de Raad. Deze klacht had onder meer betrekking op de handelwijze van raadsonderzoeker B. Bij brief van 4 augustus 2005 gaf de directie van de Raad voor de Kinderbescherming, directie Noord-West, een oordeel over de klacht van verzoekster. Van de achttien klachten achtte zij acht klachten (deels) gegrond en ten aanzien van vier klachten onthield zij zich van een oordeel.

In het oordeel liet de directie onder meer het volgende weten:

"Klacht 1

U bent van tevoren niet geïnformeerd over het feit dat uw ex-man aanwezig zou zijn bij het gesprek van 3 juni 2004

(...)

Ik heb de raadsonderzoeker hierover bevraagd. Zij heeft aangegeven dat zij de zorgpunten in een gezamenlijk gesprek met u en uw ex-man heeft willen bespreken en zij was in de veronderstelling dat u wist dat het een gezamenlijk gesprek betrof. De raadsonderzoeker heeft echter nagelaten dit expliciet aan u te melden; in de uitnodigingsbrief staat hier niets over vermeld. Hierdoor heeft zij mijns inziens ten aanzien van dit punt onvoldoende zorgvuldig gehandeld. Uw klacht acht ik dan ook *gegrond*.

(...)

Klacht 5

U stelt dat in het gesprek van 3 juni duidelijk werd dat de raadsonderzoeker een wijziging in gedrag liet zien. Zij weigerde u mee te delen waar deze wijziging op was gebaseerd; zij heeft u geen enkel bewijsstuk overhandigd waaruit dit zou kunnen blijken. Zij antwoordde niet op uw brieven. Volgens u is de raadsonderzoeker hierbij afgegaan op een

telefoongesprek met uw ex-man en een (achteraf foutieve) brief van uw advocate.

Zowel in uw klachtbrief als in het klachtgesprek gaf u aan dat u van de maatschappelijk werkster had begrepen dat de raadsonderzoeker haar gedrag had gewijzigd ten gevolge van de brief die uw advocate aan de andere partij had gezonden. Volgens u heeft deze fout van de advocate een cruciale rol gespeeld. Ik heb over dit punt uitgebreid met de raadsonderzoeker gesproken. Zij vertelde mij dat in het multidisciplinair overleg de zorgen over uw kinderen zijn besproken. Volgens de raadsonderzoeker was deze zorg ontstaan doordat u en uw ex-man voortdurend van standpunt wijzigden. De raadsonderzoeker stelt dat zij u meermalen heeft uitgelegd wat de bedoeling van het gesprek van 3 juni 2004 was. Zij heeft u hiertoe bij brief d.d. 27 mei 2004 uitgenodigd. Zij beweert dat zij onderhavige brief van uw advocate pas na het gesprek van 3 juni heeft ontvangen. Zij heeft met de schoolmaatschappelijk werkster wel over 'brieven' gesproken, maar dit betrof de briefwisseling tussen u en uw ex-man en *niet* de brief van uw advocate.

Ik heb het raadsdossier bestudeerd en hierin een brief van u, gedateerd 19 juni 2004, aangetroffen waaraan u de desbetreffende brief van uw advocate als bijlage heeft toegevoegd. Ik heb geen correspondentie van uw advocate omtrent dit onderwerp aangetroffen van een *eerdere* datum. Ik vind het niet aannemelijk dat zij tijdens het gesprek van 3 juni reeds op de hoogte was van de brief van uw advocate. Uw stelling dat deze brief een cruciale rol speelde tijdens het gesprek van 3 juni onderschrijf ik dan ook niet. Ik acht uw klacht op dit punt *ongegron*d."

10. Omdat verzoekster zich met de beslissing van de directie niet kon verenigen, wendde zij zich per brief van 19 september 2005 tot de Klachtencommissie III van de Raad voor de Kinderbescherming, directie Noord-West. Op 1 november 2005 vond een hoorzitting plaats. Bij brief van 3 januari 2006 gaf de klachtencommissie een oordeel over de klachten van verzoekster. In dit oordeel is onder meer het volgende deel van het verslag van de hoorzitting opgenomen:

"De voorzitter vraagt vervolgens aan klagster wat de nieuwe ontwikkelingen zijn waarmee zij - zoals blijkt uit haar brief van 19 september 2005 - sinds 13 mei 2005 is geconfronteerd.

Klagster: zij maakt zich ernstig zorgen over het gedrag - seksueel misbruik - van haar ex-man tegenover de kinderen. Haar jongste dochter heeft hierover op 13 september 2005 met een derde gesproken en verteld bij haar vader in bed te slapen. Haar ex-man ontkent, maar zij vertrouwt het niet. Haar ex-man en zij hadden destijds samen afgesproken de kinderen vanaf 1 jaar in hun eigen bed te laten slapen."

I. Ten aanzien van de uitnodiging tot het gesprek op 3 juni 2004 door de Raad

Bevindingen

1.1 Verzoekster klaagt erover dat de Raad niet heeft aangegeven op welke informatie de aanleiding voor de uitnodiging tot het gesprek van 3 juni 2004 was gebaseerd. Verzoekster klaagt er met name over dat de Raad geen antwoord heeft gegeven op haar vraag in hoeverre die aanleiding berustte op een telefoongesprek met haar ex-man en op een brief van verzoeksters voormalige advocaat. Voorts klaagt zij erover dat de Raad voorafgaand aan het gesprek op 3 juni 2004 niet bij haar heeft geverifieerd of er daadwerkelijk sprake was van een wijziging van haar standpunt.

Volgens verzoekster was de brief van haar voormalig advocate de oorzaak geweest van een veranderde houding van de Raad naar haar toe in het gesprek op 3 juni 2004. Ondanks de herroeping van de inhoud van de brief, had S. de brief aan de Raad overhandigd, waardoor de brief vervolgens een eigen leven was gaan leiden. Tijdens het gesprek op 3 juni 2004 had de Raad niet aan haar verteld dat men een afschrift van deze brief had. Wel constateerde verzoekster een veranderde houding in het gedrag van mevrouw B.: in plaats van steunend stelde zij zich nu veroordelend naar verzoekster op. Op haar vragen op grond waarvan de Raad plotseling haar houding tegenover haar had gewijzigd, kreeg zij geen antwoord. Verder benadrukte verzoekster dat zij, in tegenstelling tot hetgeen in de uitnodigingsbrief voor het gesprek op 3 juni 2004 stond vermeld, nooit van standpunt was gewijzigd.

1.2 Bij haar verzoekschrift voegde verzoekster een afschrift van een verslag van schoolmaatschappelijk werkster He. van het Bureau Jeugdzorg. In dit verslag is onder meer het volgende opgenomen:

"Op dinsdag 15-06-2004 heb ik telefonisch contact met B.

(...)

B. wil dat moeder duidelijker wordt in wat zij precies wil. B. zegt vraagtekens te zetten bij de opstelling van moeder tot nu toe. B. licht toe dat zij van vader een brief van de advocaat van moeder heeft gekregen met het verzoek van moeder om alleen het gezag te krijgen. B. zegt dit niet te begrijpen omdat vader had ingestemd met een hoofdverblijfplaats van de kinderen bij hun moeder."

2.1 De minister voor Jeugd en Gezin achtte de klacht niet gegrond. Ter motivering deelde hij mee dat verzoekster naar aanleiding van het telefoongesprek tussen B. en de heer S. op 3 mei 2004 werd uitgenodigd voor een gesprek op 7 mei 2004. Daarin zou verzoekster hebben aangegeven dat er een misverstand was ontstaan door een onjuiste brief van haar advocate aan de advocaat van de heer S. en dat die brief als ingetrokken moest worden beschouwd.

Vervolgens had B. op 14 mei 2004 een gesprek met S. gevoerd, waarin hij vanwege grote bezorgdheid over verzoekster, zijn akkoordverklaring met haar voorstel introk. In een brief

van 14 mei 2004 berichtte de Raad verzoekster over het gesprek met S. De inhoud ervan was aanleiding tot een multidisciplinair overleg. Omdat er geen overeenstemming (meer) bestond tussen partijen, en omdat partijen wisselden van standpunt, vond op 27 mei 2004 een multidisciplinair overleg plaats. Door de wijziging van standpunten en de onderliggende strijd tussen ouders ontstonden zorgen over de situatie van de kinderen. Dit gaf aanleiding tot de uitnodiging voor het gesprek op 3 juni 2004. In de uitnodigingsbrief daartoe van 27 mei 2004 werd verzoekster op de hoogte gesteld van de zorg van de Raad. In een brief van 14 juni 2004 was dit nogmaals uitgelegd. Dat de Raad verzoekster niet had gezegd welke informatie de aanleiding voor de uitnodiging tot het gesprek op 3 juni 2004 was geweest, is dan ook niet juist. Verzoekster was twee keer schriftelijk op de hoogte gebracht over de aanleiding van het gesprek op 3 juni 2004, aldus de minister.

Met betrekking tot de klacht van verzoekster dat de Raad haar geen antwoord had gegeven op haar vraag in hoeverre een telefoongesprek met de heer S. aanleiding was geweest voor de uitnodiging tot een gesprek, gaf de minister voor Jeugd en gezin aan dat dit telefoongesprek één van de gesprekken was, waaruit was gebleken dat de ouders van standpunt over de verblijfplaats van de kinderen waren gewijzigd. Daarover had de Raad nooit onduidelijkheid laten bestaan, aldus de minister.

Verder was uit onderzoek gebleken dat raadsonderzoeker B. de brief van de voormalige advocate van verzoekster pas na het gesprek op 3 juni 2004 had ontvangen. Deze brief was gevoegd bij een brief van verzoekster van 19 juni 2004 aan de Raad. Deze brief had dan ook tijdens het gesprek op 3 juni 2004 geen cruciale rol gespeeld. Ten slotte deelde de minister mee dat uit de hierboven geschetste briefwisseling tussen de Raad en verzoekster en uit de gesprekken met haar voorafgaand aan het gesprek was gebleken dat verzoekster zelf bij de Raad haar standpunt over de wenselijke situatie van de kinderen naar voren had gebracht. Verifiëring van verzoeksters standpunt was voor de Raad dan ook niet aangewezen, aldus de minister.

2.2 Bij zijn standpunt voegde de minister onder meer een contactjournaal van de Raad ten aanzien van het onderzoek naar de kinderen van verzoekster en S. In dit journaal is onder meer het volgende opgenomen:

"Datum 03-05-2004 Door B. Met S.

Hoe/waar telefonisch Rol vader

Inhoud vader wil toch graag dat het onderzoek voortgezet wordt. Hij heeft van moeder begrepen dat ze alleen het gezag wil en hij vreest dat hij de kinderen nooit meer zal zien als er niets wordt vastgelegd.

(...)

Datum 07-05-2004 Door B. Met H.

Hoe/waar op buro vestiging Rol moeder

Inhoud gesprek over moeders standpunt. Hoofdverblijfplaats bij moeder en OR (omgangsregeling; N.o.) met vader akkoord, in het kader van voorlopige voorzieningen. Gezamenlijk gezag akkoord. Er was volgens moeder een misverstand door een brief van haar advocaat. Dat is volgens moeder rechtgezet. Ik zal nog enkele vragen met vader uitwerken. Indien vader akkoord is met moeders voorstel, dan kan het onderzoek worden afgesloten.

(...)

Datum 14-05-2004 Door B. Met S.

Hoe/waar op buro vestiging Rol vader

Inhoud vader trekt vanwege grote bezorgdheid over moeder zijn voorstel tot aanvaarden van de hoofdverblijfplaats bij moeder in. Vader geeft aan dat de brief van moeders advocaat niet zomaar als vergissing kan worden afgedaan. Moeder eist, als antwoord op vaders voorstel, om hoofdverblijfplaats bij moeder te laten zijn en (...) om alleen het gezag te krijgen. Nu heeft moeder een aanklacht tegen vader ingediend. Vader is bang dat dat uiteindelijk ook tot intrekken van de omgangsregeling leidt. Met vader besproken dat er nu eerst overleg binnen het team moet komen en er zal uitstel gevraagd worden aan de rechtbank."

3. In reactie op het standpunt van de minister voor Jeugd en Gezin liet verzoekster onder meer weten hiermee niet tevreden te zijn. De Raad had haar niet geïnformeerd over het gesprek en de inhoud van het gesprek met S. op 3 mei 2004. Ook had de Raad haar niet geïnformeerd over de exacte aanleiding voor de uitnodiging van het gesprek op 7 mei 2004. Pas in het gesprek op 3 juni 2004 beschuldigde de Raad verzoekster van het wijzigen van standpunt en weigerde haar te vertellen welke standpunt zij dan gewijzigd zou hebben. Communicatie tussen het schoolmaatschappelijk werk en de Raad maakte duidelijk dat de heer S. illegaal gebruik had gemaakt van een tijdelijke fout van haar advocate. Vreemd genoeg verklaarde de Raad niet te geloven in de fout van de advocate, aldus verzoekster.

Verzoekster concludeerde dat zowel de omslag van de Raad op 3 juni 2004 als de zorgen van de Raad in haar richting waren gebaseerd op de foutieve brief van haar voormalige advocate en de woorden en daden van de heer S. Het was duidelijk dat óf de Raad was gemanipuleerd door de heer S. óf de Raad actief meedeed aan datgene wat de heer S. trachtte te bewerkstelligen. De Raad had nooit duidelijk met haar gesproken over haar vermeende wijziging van standpunt en/of zorgen over de kinderen.

Ten slotte gaf ze aan dat de minister geen reactie had gegeven op het feit dat verzoekster juist nooit haar standpunt had gewijzigd. Haar standpunt was namelijk altijd consequent en

ongewijzigd gebleven, aldus verzoekster.

4. Op 6 maart 2008 verklaarde raadsonderzoeker B. ten aanzien van de klacht onder meer dat de Raad zeer bezorgd was dat de strijd tussen de ouders de kinderen zou beschadigen. Er bemoeiden zich heel veel mensen uit de omgeving met de strijd tussen de ouders, waarbij de één de vader steunde en de ander de moeder. De kinderen hadden hier duidelijk last van. B. had toen besloten om met ieder van de ouders afzonderlijk in gesprek te gaan. Daaruit werd haar duidelijk dat moeder wilde dat de kinderen hun hoofverblijfplaats aan haar adres zouden hebben. Later belde vader haar op. Hij was heel geëmotioneerd en vertelde dat hij met de ouders van moeder had gesproken en inzag dat de strijd ten koste ging van de kinderen. Om die reden had hij besloten met moeders voorstel in te stemmen. Hij vond het belangrijk dat er rust voor de kinderen kwam. B. had hem toen verteld dat hij dit via zijn advocaat aan de rechter kenbaar moest maken en dat de Raad bericht van de rechtbank zou afwachten dat een advies van de Raad niet langer nodig was omdat partijen tot overeenstemming waren gekomen. Vervolgens belde moeder haar en vroeg of vader zomaar kon beslissen dat het raadsonderzoek werd stopgezet. Deze reactie verbaasde B. nogal. Zij dacht dat verzoekster blij zou zijn met het feit dat vader met haar voorstel instemde. Later belde moeder B. nogmaals waarbij zij veel klachten over vader uitte. Zo zou hij haar stalken, was er sprake van huisvredebreuk en van seksueel overschrijdend gedrag.

In die tijd had B. ook contact gehad met vader en hem gevraagd of hij de rechtbank inmiddels had bericht dat hij met het verzoek van moeder instemde. B. had namelijk nog steeds niets gehoord van de rechtbank. Vader vertelde toen dat moeder van standpunt was gewisseld en nu alleen het gezag over de kinderen wilde hebben. Hij stemde daarmee niet in. B. had dit bij moeder nagevraagd en die zei dat dit op een misverstand berustte.

In ieder geval bestond er op dat moment geen overeenstemming meer tussen de beide ouders en bestond er bij B. veel onduidelijkheid over wat zij beiden nu echt wilden. Daarbij maakte B. zich veel zorgen om de kinderen. De ouders voerden immers nog steeds een hevige strijd waar de kinderen tussenin zaten. Omdat de ouders geen overeenstemming hadden bereikt, was de bemiddelingsfase afgesloten en het onderzoek gestart met een multidisciplinair overleg (MDO). Daarbij waren de beide raadsonderzoekers, de teamleider en de gedragsdeskundige aanwezig. Naar aanleiding van hetgeen er was gebeurd tijdens de bemiddelingsfase had B. in het MDO naar voren gebracht dat zij ernstige zorgen had over de ontstane situatie en met name de consequenties die dit had voor de kinderen. Op dat moment wist B. via de vader dat er een brief van de advocaat van de moeder zou zijn, waarin stond dat moeder wilde dat zij alleen met het ouderlijk gezag over de kinderen zou worden belast, maar die brief zelf had B. op dat moment niet ontvangen. Dat gebeurde pas later. Deze brief was echter niet de aanleiding geweest voor het plannen van een MDO. De reden hiervoor was dat er geen overeenstemming tussen partijen was, de strijd dus nog steeds doorging, moeder zich in dat kader zelfs tot de politie had gewend en de kinderen hiervan de dupe dreigden te worden.

B. had in de uitnodigingsbrief aan moeder van 27 mei 2004 geschreven dat de Raad veel zorg had over de kinderen 'vanwege de voortdurende wijziging van standpunt'. Dit bedoelde B. in algemene zin, namelijk dat de ouders geen overeenstemming konden bereiken en een wisselend standpunt innamen. B. verbaasde zich vooral over de reactie van moeder op het feit dat vader met haar voorstel instemde. Beiden voerden steeds nieuwe feiten en omstandigheden aan. Partijen reageerden heel heftig op elkaar.

Vader zei dat er voor hem twee redenen waren om zijn voorstel in te trekken. De eerste was de brief van de advocaat van de moeder waarvan hij niet geloofde dat dit een vergissing was, en de tweede was het feit dat moeder tegen hem proces-verbaal had laten opmaken. Vader geloofde dan ook echt dat moeder te zijner tijd haar medewerking aan de omgangsregeling zou intrekken om welke reden hij wilde dat de kinderen hun hoofdverblijfplaats aan zijn adres zouden hebben.

Voor de Raad vormde de verwarrende situatie over het al dan niet bereiken van overeenstemming tussen de ouders, en met name de ernstige zorgen over de kinderen de reden een MDO te houden en partijen opnieuw uit te nodigen voor een gesprek. B. had moeder vanaf toen steeds in elke gesprek opnieuw uitleg gegeven over de reden van de ontstane zorg, het raadsstandpunt en het verdere onderzoek.

Op een gegeven moment werd B. gebeld door schoolmaatschappelijk werkster He. Zij had wel contact gehad met de moeder maar niet met de vader waardoor zij maar één kant van het verhaal kende. B. had later ook tegen haar gezegd dat zij helemaal niet gelukkig was met het verloop van het telefoongesprek dat zij eerder hadden gevoerd. Het verslag dat door He. van het telefoongesprek was opgesteld, kende B. niet. B. had dat verslag ook nooit geaccordeerd en kan zich ook niet vinden in de inhoud daarvan. He. had tijdens het telefoongesprek aangegeven dat zij het heel begrijpelijk vond dat moeder niet akkoord was gegaan met het voorstel van vader omdat vaders advocaat in een brief zou hebben gezegd dat vader instemde met de hoofdverblijfplaats bij de moeder onder de voorwaarde dat moeder af zou zien van alimentatie. B. had dus met name over de inhoud van die brief met haar gesproken. De inhoud van de brief van moeders advocaat was in dat telefoongesprek zijdelings ter sprake gekomen, namelijk als reden waarom vader zijn voorstel introk. Die brief was niet besproken op de manier zoals het nu in het telefoonverslag staat weergegeven. Die alinea in het verslag is ook onjuist.

Moeder belde B. kort daarop met de mededeling dat zij met de schoolmaatschappelijk werkster had gesproken en bood direct aan om de bewuste brief van de advocaat van de vader, die in het gesprek tussen B. en de maatschappelijk werkster aan de orde was gekomen, naar haar op te sturen. Zij stuurde B. echter toen de brief van haar advocaat waarin stond dat moeder het ouderlijk gezag eiste. Dat was dus voor het eerst dat B. die brief zag, aldus B.

B. is van mening dat moeder aan de inhoud van de brief van haar advocaat veel meer waarde toekent dan dat die brief in werkelijkheid voor de Raad heeft gehad. Die brief had vader aan het twijfelen gebracht en omdat daardoor geen overeenstemming meer bestond tussen partijen en de kinderen de dupe dreigden te worden van de voortdurende strijd, had de Raad besloten een onderzoek in te stellen en in dat kader partijen opnieuw uit te nodigen voor een gesprek. Bij B. was vooral zorg ontstaan door de reactie van de moeder op de instemming van vader met haar voorstel. Dat ze geen ja zei maar met een proces-verbaal kwam en de strijd op die manier voortzette, verontrustte haar, aldus B.

Beoordeling

5. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit betekent onder meer dat het voeren van gesprekken met burgers in het kader van een te nemen beslissing waarbij zij betrokken zijn, zorgvuldig wordt voorbereid en begeleid. Belangrijke onderdelen van die voorbereiding zijn dat relevante informatie wordt verworven en dat de burgers op juiste wijze worden geïnformeerd over wat hen in die gesprekken te wachten staat. Bij het bestuursorgaan bekend geworden nieuwe feiten dienen te worden geverifieerd.

6. In tegenstelling tot hetgeen de directie van de Raad hierover heeft geoordeeld, is tijdens het onderzoek komen vast te staan dat B. voorafgaand aan het gesprek op 3 juni 2004 op de hoogte was van de inhoud van de brief van de advocate van verzoekster. Zowel verzoekster als de heer S. hadden haar van deze brief op de hoogte gesteld, waarbij verzoekster had aangegeven dat de brief op een misverstand was gebaseerd.

Voorts is aannemelijk geworden dat B. tijdens het gesprek op 3 juni 2004 inderdaad haar houding naar verzoekster toe heeft gewijzigd. B. heeft echter gesteld dat dit kwam doordat zij zich had verbaasd over de reactie van verzoekster op de instemming van S. op haar voorstel. De verwarrende situatie omtrent het al dan niet bereiken van overeenstemming tussen verzoekster en S. en daardoor ontstane ernstige zorgen over de kinderen, zijn toen de aanleiding geweest voor de uitnodiging tot een gesprek.

7. De Nationale ombudsman acht het niet onjuist dat de Raad stelt dat een verwarrende situatie was ontstaan over het al dan niet tot overeenstemming komen over een regeling voor de kinderen. Hoewel S. in eerste instantie akkoord ging met het voorstel van verzoekster, heeft hij op 3 mei 2004 zijn instemming weer ingetrokken, omdat hij door de inhoud van de brief van de advocate van verzoekster niet meer gerust was over de situatie. Dit heeft hij in een gesprek met de Raad op 14 mei 2004 nogmaals bevestigd. Het is daarom begrijpelijk en aannemelijk dat de Raad naar aanleiding van deze informatie is overgegaan tot het uitnodigen van verzoekster en de heer S. om de situatie opnieuw te bespreken. Gezien de inhoud van het gesprek tussen verzoekster en B. op 7 mei 2004 en gelet op de brieven van de Raad van 14 en 27 mei 2004, heeft de Raad echter niet

duidelijk aan verzoekster aangegeven dat de hiervóór genoemde informatie de daadwerkelijke aanleiding is geweest voor het gesprek op 3 juni 2004. Verzoekster mocht er, na het gesprek op 7 mei 2004, namelijk van uitgaan dat het misverstand omtrent de brief van haar advocaat was opgelost en uit de brieven van de Raad die daarop volgden, kon zij verder niet opmaken wat hierna nog met de heer S. was besproken. Ook de brief van 14 juni 2004 heeft hieromtrent geen duidelijkheid gegeven, waarbij moet worden opgemerkt dat de stelling van B., dat vooral de reactie van verzoekster op de instemming van S. de reden voor het gesprek was geweest, niet aannemelijk wordt geacht. Hoewel verzoekster heeft gevraagd of S. zomaar kon bepalen om het raadsonderzoek stop te zetten, is uit niets gebleken dat verzoekster het met de instemming van S. niet eens was. En als dit daadwerkelijk zo'n grote zorg was bij B. is voorts niet begrijpelijk waarom dit in het gesprek op 7 mei 2004 niet ter sprake is gekomen.

Hoe dan ook, het voorgaande overziend heeft de Raad niet op juiste wijze aangegeven wat de aanleiding van het gesprek op 3 juni 2004 is geweest. Dit klemt temeer nu zij bij het gesprek ook nog onaangekondigd werd geconfronteerd met haar ex-partner. Hiermee is gehandeld in strijd met het vereiste van professionaliteit.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

8. Ten aanzien van de klacht dat de informatie niet vooraf bij verzoekster is geverifieerd heeft B. verklaard dat zij na een contact met de heer S. op 3 mei 2004 bij verzoekster had geverifieerd of zij inderdaad alleen het gezag over de kinderen wilde hebben. Verzoekster zou hebben aangegeven dat dit niet zo was en dat dit op een misverstand berustte. Deze lezing van B. wordt ondersteund door hetgeen in het contactjournaal is opgenomen met betrekking tot het gesprek met verzoekster op 7 mei 2005. Uit het contactjournaal is voorts gebleken dat B. op 14 mei 2004 nogmaals contact met de heer S. heeft gehad, waarbij hij had aangegeven dat hij de brief niet als een misverstand zag en dat verzoekster inmiddels aangifte tegen hem had gedaan. B. heeft deze stelling van S. echter niet bij verzoekster geverifieerd, maar is overgegaan tot het uitnodigen van verzoekster en de heer S voor een gezamenlijk gesprek.

Gelet op hetgeen verzoekster in het gesprek van 7 mei 2004 heeft meegedeeld, is niet begrijpelijk waarom B. de informatie niet bij verzoekster heeft geverifieerd, alvorens haar in een gezamenlijk gesprek met deze informatie te confronteren. Dit klemt temeer nu is komen vast te staan dat de Raad voorafgaand aan het gesprek niet juist aan verzoekster heeft aangegeven waarop het gesprek betrekking zou hebben. Hiermee is eveneens gehandeld in strijd met het vereiste van professionaliteit.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het vermelden van onjuiste informatie door de klachtencommissie

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoekster erover dat de Klachtencommissie III van de Raad voor de Kinderbescherming, directie Noord-West, in de beslissing van 3 januari 2006 onjuiste informatie heeft vermeld. Meer in het bijzonder klaagt verzoekster erover dat de klachtencommissie de woorden 'seksueel misbruik' heeft opgetekend, daar waar zij heeft gesproken over 'seksueel overschrijdend gedrag'.

Zij had de woorden 'seksueel misbruik' nooit genoemd en was altijd heel voorzichtig en genuanceerd in haar bewoordingen geweest, aldus verzoekster.

2. In reactie op klacht liet de Klachtencommissie III weten dat, na raadpleging van de aantekeningen van de griffier, was gebleken dat verzoekster de term 'seksueel misbruik' niet letterlijk had gebruikt, maar met haar omschrijving wel op zodanig gedrag had gedoeld. De klachtencommissie gaf aan evenwel geen reden te hebben om aan de woorden van verzoekster te twijfelen en de door haar gebruikte terminologie te volgen.

Beoordeling

3. Ook hier geldt het vereiste van professionaliteit. Dit houdt onder meer in dat in de verslaglegging door professionals voldoende aandacht moet zijn voor het op juist wijze weergeven van door de burger gebruikte bewoordingen. Dat geldt ook voor de verslaglegging van de gevoerde hoorgesprekken tijdens de klachtbehandeling.

4. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman is voldoende komen vast te staan dat verzoekster tijdens de mondelinge behandeling de woorden 'seksueel misbruik' niet heeft genoemd. Wel heeft zij het in haar ogen 'seksueel overschrijdende gedrag' van haar ex-echtgenoot omschreven. Gelet op de emotionele beladenheid die dergelijke termen nu eenmaal met zich meebrengen, was het dan ook beter geweest dat de klachtencommissie zich in haar beslissing had beperkt tot een exacte weergave van de door verzoekster in dit kader gebruikte bewoordingen. Door dit na te laten heeft de klachtencommissie gehandeld in strijd met het vereiste van professionaliteit.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Raad voor de Kinderbescherming, vestiging Haarlem, is gegrond wegens schending van het vereiste van professionaliteit.

De klacht over de onderzochte gedraging van de Klachtencommissie III van de Raad voor de Kinderbescherming, directie Noord-West, is gegrond wegens schending van het vereiste van professionaliteit.

Onderzoek

Op 28 december 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw H. te Rotterdam, ingediend door mevrouw mr. A.A.J. Nijs te Rotterdam, met een klacht over een gedraging van Raad voor de Kinderbescherming, vestiging Haarlem en een klacht over een gedraging van de Klachtencommissie III van de Raad voor de Kinderbescherming, directie Noord-West.

Naar de gedraging van de Raad voor de Kinderbescherming, vestiging Haarlem, die bij aanvang van het onderzoek werd aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie maar later als een gedraging van de minister voor Jeugd en Gezin, en naar de gedraging van de Klachtencommissie III werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werden de minister van Justitie en de Klachtencommissie III verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. In plaats van de minister van Justitie heeft de minister voor Jeugd en Gezin op de klacht gereageerd.

Tijdens het onderzoek kregen de minister voor Jeugd en Gezin, de Klachtencommissie III en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd aan de minister voor Jeugd en Gezin een aantal specifieke vragen gesteld, en werd een betrokken ambtenaar gehoord.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister voor Jeugd en Gezin en betrokken ambtenaar B. deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van verzoekster van 28 december 2006, met bijlagen.
2. Brief van verzoekster van 6 februari 2007, met bijlagen.
3. Standpunt van de Klachtencommissie III van de Raad voor de Kinderbescherming, directie Noord-West, van 26 juni 2007.
4. Standpunt van de minister voor Jeugd en Gezin van 2 augustus 2007.
5. Reacties van verzoekster van 26 september en 13 november 2007, met bijlagen.
6. Verklaring van betrokken ambtenaar B. van 6 maart 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond